

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

V. De Episcopis, & summo Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](#)

Alia vero concilia, quæ ductu Sancti Spiritus congregata & celebrata fuerint, proximum ab iis ibi locum vendicant. Quod si quando inter ea discors sententia inveniatur, illius sententia magis est tenenda, cuius antiquior & major est autoritas.

Provincialia concilia que sunt, & quam authorit. habeant.
Provincialia concilia sunt, quæ propter Ecclesiasticas causas, & alterationum sedationes per singulas Provincias, convocante Metropolitano Episcopo omnes provinciales Episcopos, & cathedralium Ecclesiarum capitula, celebrari placuit. Hæc autem neque disniendi, sed neque generaliter constituvi vim aliquam habent: sed tantum curandi, ut id servetur, quod alia statuta est, & quod generaliter seu specialiter observari præceptum est: licet interdum & quæ ab his recte statuta sunt, etiam Catholica Ecclesia suscipiat.

Quæ sunt Episcopalia concilia, & qui ipsa ligentur.
Epi scopalia concilia sunt, quæ Episcopos in sua diocesis singulis annis & convocatae, dum inter suos Abbatibus, Presbyteros & Clericos cognoscit. In iis, si quid ab Episcopo statutum fuerit, nec subditum extra Diocesis constituti, neque ignorantes (nisi sit ignoranta supina) ligantur. Quamobrem pastoralis officii cura posulat, ut, quæ in illis constituta fuerint, Episcopus suis plebibus nota facere non omittat.

Decreta Pontificum Romanorum aequivalent decretis concilio-

Decreta d quoque Pontificum Romanorum Canonibus Conciliorum paritate exæquantur. Nam si id demum hodie probatur, quod sedes Apostolica probavit, & quod illa reperitur, reperitur: multò magis quæ ipsa pro Catholica fide, pro sacris dogmatibus diverso tempore scripsit, debent ob omnibus reverenter recipi.

Scripta sanctiorum non inserita turi communi, secundum post decretum Pontificum Romanorum locum obinent.

Alia & sanè est causa eorum, quæ sancti viri, vel sacra paginae interpres scripta reliquerunt: nam quæ sacris canonibus interfici compenuntur, parem cum eis obtinere firmitatem, catena vero post scita Pontificum autoritatem tenent: nam licet divinarum scripturarum interpres scientia Pontificibus interdum praecedunt, quia tamen statuendi potestate destituuntur, in scripturis quidem expoundens illis quandoque præponuntur: in eatus vero diffiniendis, secundum post eos locum habere merentur. Aliud est f enim causis terminum imponere, aliud scripturas diligenter interpretari, cùm in negotiis diffiniendis non solum necessaria sit scientia, verum etiam potestas.

Ius Canonicum versatur circa personæ, res, & judicia.

Verius autem Ius Canonicum circa tria: circa personæ, res, & judicia. Verum quia posteriora duo ad personas referuntur, videamus prius de personis: parum enim esset illa noscere, si personæ ignorantur, quarum causa illa ipsa constituta sunt, & per quæ ea omnia administrantur.

DE IURE PERSONARVM.

TITVLVS IV.

Christianorum quidam sunt laici, quidam clericeti: & clericorum quidam sunt in sacerdotio constituti, quidam in sacro, non in sacerdotio, quidam nec in sacerdotio, nec in sacro.

Personarum g genera duo sunt, unum laicorum, alterum vero clericorum. Laici, qui & populares dici possunt, sunt, quibus licet temporalia possidere, uxorem ducere, causas agere, inter virum &

a. Dif. 17. per totum, & can. proper. dif. 18. b. d. dif. 18. c. 18. in sum. e. can. pen. in Palea 18. dif. & c. sicut olim, extra, de accus. d. can. 1. per totum, dif. 19. e. dif. 20. per totum. f. 9. sed aliud. in sum. d. dif. 19. 20. g. Can. duo sunt genera, 12. quæst. 1.

virum judicare. Clerici sunt, qui divinis officiis mandati sunt, & quos ab omni strepitu cessare convenient. Videamus igitur de iis, qui divinis officiis sunt ascensionis cognoverimus, quæ istæ personæ sunt, simul etiam & qui laici sunt, intelligemus. Horum autem quidam sunt in sacerdotio, quidam in sacro, quidam nec in sacerdotio, nec in sacro. Rursus eorum qui in sacerdotio constituti sunt, quidam sunt in altiore gradu vel ordine positi, quidam vero in inferiore. Videamus igitur primæ de his sacerdotibus qui in altiore gradu positi sunt, proximè de his qui in inferiore, ac subinde de his qui in sacro, in sacerdotibus constituti sunt, sicuti, & deinceps de his, qui nec in sacerdotio nec in sacro reputantur.

DE EPISCOPIS ET SVMMO PONTIFICE.

TITVLVS V.

Episcoporum ordo est tripertitus, & Patriarcha prius p[ro]p[ri]am locum tenet.

In altiori gradu constituti sunt Episcopi. Eti autem Episcoporum ordo tripertitus: Alii enim sunt Patriarchæ, five Primates: alii Archiepiscopi: alii impliciter Episcopi Patriarchæ b sunt, qui primum ordinatum Pontificem tenent locum: quales Constantinopolitanus, Alexandrinus, Hierosolymitanus, Antiochenus. Appellantur autem Patriarchæ, quia summo honore funguntur, quasi patrum Principes: unde ob dignitatis excellentiam, & cruxem & iis deferre, sub Episcopis & Archiepiscopis appellationes recipere jaceant.

Archiepiscopi sunt prefates Episcoporum unus Provincia.
Archiepiscopi & sunt unus Provincia Episcoporum ante adventum Christi tempore, maxima ex parte dominabantur: quæ divisio postmodum ab Apostolis & eorum successoribus renovata est. Itaque ubi duum fratres erant seculi, nostros Patriarchas vel Primates legibus ecclesiasticis ponuntur. In civitatibus autem Hierosolymitanis, quæ minores Iudei habent, illi hodie præsunt, qui Metropolitanorum, aut Archiepiscoporum nomine designantur. Ad hos igitur interlocutores cognoscere pertinet: à quibus samem si datur illi latib[us] & accepti fuerint, ad Primates, aut Señores Apolicanos appellare poterunt.

Episcopi sunt, qui præsent majoribus populis & Latini heraldores appellaruntur, & magna est gressu in Ecclesia exercitatio.

Impliciter autem Episcopi sunt, qui majoribus populis & frequentioribus civitatis præsunt. His speculatori Latinæ dici possunt: Episcopis enim quæ speculator in Ecclesia præpositus est: More enim & viam popularum insta le positorum speculator & perspicere. Horum autem non modica Ecclesia est auctoribus: nam præter ligandi solvendique potestati, & rituandis diligunt, soli sacrum christina confitent, & soli definiunt altaria & Ecclesias confeccant, & pollutas repungunt. Clericos ordinant, suspendunt & deponunt: ad hos pertinet excommunicatio, purgationis iudicio, dispensatio, lenonis poenitentia impositio.

Quod inferiora conceditur, multo magis concedunt & superant. Quid autem diximus prædicta solos Episcopos efficiere posse, non eum habet intellectum, quæ Archiepiscopi & Primates non eandem habeant potestas.

a. Can. 1. vers. 2. ord. dif. 21. b. d. can. 1. 4. Patriarcha. c. 1. antiq. Patriarchalium ext. de priv. d. Can. dif. 21. & Can. 1. dif. 19. e. Can. 1. 4. Episcopus. dif. 21. f. Can. 1. vers. ad Episcop. dif. 25. can. quam vñ. dif. 6. & 26. quæst. 6. per totum. tem:

tem : sed quod Presbyteris & ceteris inferioribus illa non conceduntur. Ridiculum enim esset cogitare, Episcopis illa quidem permitti, Archiepiscopis & Primitibus qui Episcopos pralunt, eadem denegari.

Papa est ordinarius omnium ordinariorum, & Ecclesia Romana omnes ecclesias subsunt.

Icū autem Petrus Apostolus primus fuit Apostolorum, ita & Ecclesia suo nomine consecrata, Domino instituente, prima est & caput ceterarum : & qui illi praestat, ceteros Episcopos antecellit: unde ad eam, tanquam ad matrem, a, atque apicem, omnes majores Ecclesias & Episcopi recurrunt, a qua quasi à quadam capite dona velut in corpus omne diffunduntur. Ipsa autem tanquam omnium magistra, celsiore sede residens, à quam judicari non poterit. Quinimò velut tempore Noë omnes extra arcam positi diluvii vafitare consumpiunt; sic extra Petri naviculam constituti, aeterna damnationis fluctibus obruerunt.

DE ELECTIONE.

TITVLVS VI.

Dubius modus creaturi Episcopi.

Promoventur autem tam Episcopi, quam prelati ceteri, aut per electionem, aut per postulationem.

Quid sit electio, & quid ad unum ius elegendi habent citari debent, alias non valet electio: & non citatus potest habere ratam electionem.

Ceterum, ut prius de electione dicamus, Electio nihil aliud est, quam hominis aliquius ad dignitatem, vel fraternali societati Canonice facta vocatio: nam cum viduat providendum est Ecclesie, debent cuncti, qui eligendis ius habent, legitimè citari, ut electio interficiat. Quod si vel in unius persona fuerit id omisum, item reddit electione talis omisio. Sæpe enim scriptum est, magis hac in re unius obesse contemptum, quam multorum contradictionem b: plane si is, qui citatus non fuerit, ratam adveniens habere velit electionem, confirmanda erit electio. e

Absens potest uni de capitulo votum suum demandare, b. d.

Sed & si quis casu aliquo ad electionem accedere fuerit impeditus, votum suum uni vel pluribus de capitulo demandare minime prohibendum erit.

Procurator an eligendum non potest unum procuratorum, alium proprio nomine elegere, nisi habeat mandatum de eligenda certa persona.

Et si tantum uni votum suum quis demandaverit, & is unus suo, alium mandantis nomine in scrutinio nominandum duxerit, nihil agit, nisi de certa eligenda persona mandatum accepere: quo casu in illam mandantis, in aliam seu nomine iure consentire poterit.

Dubius procuratoribus ad eligendum datis in solidum, non possunt ambo elegere, sed eis melius conditio occupantis: & si non apparet de prioritate in occupando, pauciorum electio à capitulo, vel primo nominatus in procuratore. h. d.

Quod si pluribus in solidum vices suas quis committit, non quidem omnes reddere votum poterunt (quia vota dirigere possent in diversis, sicut res non habent exitum) sed erit occupantis melior conditio: & si ita concurrant, ut inter eos prior non appareat, is admittetur duxat, quem vel capitulum vel pars major elegerit: vel si concordare nequeant, is qui primus in instrumento vel literis procuratio nominatus fuerit.

Non possunt plures deputari ad eligendum non in solidum, h. d.

Sed in autem plures non in solidum confituti fuerint, eas mandans imputet, qui sic eos imprudenter constituerit.

Non potest votum in electione reddi per literas,

a Ca. antiqu. ext. de privil. b Ca. quod sicut in si. prim. d. tit. de elect. c d.e. quod sicut. ins. prim. d. C. si quod iusto. b. portio de elect. in 6. e C. si quod iusto. m. prince. de elect. in 6.

Sed cùm absens reclamante capitulo extraneum constitueret nequeat, videamus an si nullus de collegio velit esse procurator, sicutem per literas votum suum reddere valeat? & sane, cùm non ante electionem, sed in ipsa electione secrete & sigillatim duxat, singulorum vota sint exprimenda, per literas reddi non poterunt.

Superius dicta non habent locum in electione Pape, in qua multa sunt speciales. h. d.

Sed hæc quidem in aliorum Episcoporum, non in 8. a mani Pontificis electione obtinent. In hujus enim nec illa necessaria est citatio, nec alii quis absens votum suum demandare permittuntur. Alia quoque in eo specialiter constituta sunt, quæ ex Decretalium libris decetius est quād hæc, accipere.

Electio celebratur tribus modis, & quomodo per inspirationem: & quod laici non per inspirationem, sed per conspirationem dicuntur elegere. h. d.

Celebratur autem electio tribus modis a, per inspirationem, per scrutinium, & per compromissum: per inspirationem, ut cum electores nullo precedente tractari, quasi divini Spiritus impulsu simul omnes in unum repente consentiant, & simul unum nominant. quod si foœsi laici prece vel precio b corrupti aliquem concordibus clamoribus petant, is non tam per inspirationem, quam per nefariam conspirationem nominatus, omnino penitus electionis fructu meritò carere debet.

Quomodo dicatur celebrari electio per scrutinum, & qui sunt scrutatores. h. d.

Et scrutinium fieri dicitur electio, cùm presentibus omnibus, qui debent, volant & possunt commode interesse, tres de collegio fide digni assumuntur, qui secrete & sigillatim vota cunctorum diligenter exquirunt, & demum in scripturam redacta publicant. Quo facto collatione habita, is demum censeetur electus, in quem vel omnes, vel major & senior pars capitulo statim consenserint.

Pars minor elegientium, ad infringendam majori parti electionem, potest opponere de propria autoritate ac zelo, & de merito electi. h. d.

Quod si eligentium vota ita se divisorint, ut hinc quidem electorum pars numerosior constat, inde minor, sed que non minus ex autoritate elegientium, quam ex meritis electi senior appearat, ad infringendam partis numerosioris electionem facultas exit minori, & de autoritate iporum elegientium, & de meritis eorum qui electi fuerint, opponere.

Contra electionem saudam à duabus partibus non potest opponi nisi de nullitate voti aliquorum earum dictarum partium. h. d.

Hoc tamen tunc obtinetur, cùm non magno in altera parte comigerit excessus: ceterum si quando à duabus electionibus celebratis, pars altera elegientium, alia duplo major numero deprehendatur, contra hujusmodi electores ad extenuationem meriti vel autoritatis iporum, paucioribus, vel electo ab eis opponendi facultas non erit: quanquam, si quid opponere voluerint, quod votum illius, cui opponitur, nullum ipso jure redet, id eis minime censemur interdictum. Vocantur autem virites de collegio sumpti, scrutatores, eo quod singulorum vota diligenter scrutentur.

Quomodo per compromissum celebratur electio, & quid arbitri non servantes formam compromissi nulliter elegent. h. d.

Per compromissum celebratur electio, cùm plures idonei viri eligantur, in quos omnium vice eligendi certo modo facultas & potestas transfundit, qui arbitri compromissi fines diligenter custodiendi debent, scituri, si quid non secundum demandata formam egerint, nullum habiturum esse juris effectum.

a C. perpetuo. ubi prescript. s. Helia. de elect. in 6. b. C. si ergo s. q. & c. 2. de electo extra. c. C. si quando contigerit. de elect. in 6.